

عنوان مقاله:

رویکردی تحلیلی بر تعریف مفهوم پارک هوشمند پایدار دوستدار معلولین و الزامات باز طراحی پارک های شهری موجود: نمونه موردی پارک پردیسان (تهران - ایران)

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی افق های نوین در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

مهزاد حیدری - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد پردیس، پردیس، ایران

مریم چشمه قصابانی - استادیار، گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد پردیس، پردیس، ایران

خلاصه مقاله:

در مطالعات اخیر با توجه به پیشرفت های روزافزون تکنولوژی شاهد تعریف واژه هایی نظیر شهر هوشمند و شهر پایدار هوشمند هستیم که برای زندگی آینده بشر در حال آماده سازی می باشند تا با رعایت اصول پایداری و بهره مندی از زمینه های پیشرفت علوم مانند هوش مصنوعی بر کیفیت زندگی نسل انسان امروز و فردا بیافزایند. از طرفی در جوامع امروز شاهد افزایش معلولیت و نقص در هریک از بخش های سلامت جسمی و روحی افراد بخصوص در جوامع شهری هستیم که به دلیل عدم حضور پذیری فضاهای سبز شهری از امکان قرارگیری آنها منع شده و به نوعی از جامعه و روابط اجتماعی طرد می شوند. در این پژوهش سعی در اسخگویی به چگونگی تشخیص و طراحی یا بازطراحی یک پارک شهری به عنوان پارک هوشمند پایدار دوستدار معلولین شده است که روش انجام آن ابتدا از طریق مطالعه ابعاد مختلف موضوع و شناسایی عوامل تشکیل دهنده پارک هوشمند دوستدار معلولین و تعریف عملیاتی آن و سپس تحلیل نمونه موردی پارک پردیسان که منجر به پیشنهادات بازطراحی این پارک می شود خواهد بود.

کلمات کلیدی:

شهر هوشمند، شهر پایدار هوشمند، شهر هوشمند دوستدار معلولین، پارک هوشمند پایدار دوستدار معلولین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1982325>

